

NOTAT

12. december 2024

Høringsliste for forslag til lov om Energiklagenævnet

Ministerier

Beskæftigelsesministeriet
Klima- Energi-og Forsyningsministeriet
Miljøministeriet
Transportministeriet

Øvrige ministerielle parter

Energiklagenævnet
Energistyrelsen
Færdselsstyrelsen
Geodatastyrelsen
Kystdirektoratet
Landbrugsstyrelsen
Miljøstyrelsen
Naturstyrelsen
Trafikstyrelsen

Alle kommuner

Albertslund Kommune
Allerød Kommune
Assens Kommune
Ballerup Kommune
Billund Kommune
Bornholms Kommune
Brøndby Kommune
Brønderslev Kommune
Dragør Kommune
Egedal Kommune
Esbjerg Kommune
Fanø Kommune
Favrskov Kommune
Faxe Kommune
Fredensborg Kommune
Fredericia Kommune
Frederiksberg Kommune
Frederikshavn Kommune
Frederikssund Kommune
Furesø Kommune
Faaborg-Midtfyn Kommune

Gentofte Kommune
Gladsaxe Kommune
Glostrup Kommune
Greve Kommune
Gribskov Kommune
Guldborgsund Kommune
Haderslev Kommune
Halsnæs Kommune
Hedensted Kommune
Helsingør Kommune
Herlev Kommune
Herning Kommune
Hillerød Kommune
Hjørring Kommune
Holbæk Kommune
Holstebro Kommune
Horsens Kommune
Hvidovre Kommune
Høje-Taastrup Kommune
Hørsholm Kommune
Ikast-Brande Kommune
Ishøj Kommune
Jammerbugt Kommune
Kalundborg Kommune
Kerteminde Kommune
Kolding Kommune
Københavns Kommune
Køge Kommune
Langeland Kommune
Lejre Kommune
Lemvig Kommune
Lolland Kommune
Lyngby-Taarbæk Kommune
Læsø Kommune
Mariagerfjord Kommune
Middelfart Kommune
Morsø Kommune
Norrdjurs Kommune
Nordfyns Kommune
Nyborg Kommune
Næstved Kommune
Odder Kommune
Odense Kommune
Odsherred Kommune
Randers Kommune
Rebild Kommune
Ringkøbing-Skjern Kommune
Ringsted Kommune

Roskilde Kommune
Rudersdal Kommune
Rødovre Kommune
Samsø Kommune
Silkeborg Kommune
Skanderborg Kommune
Skive Kommune
Slagelse Kommune
Solrød Kommune
Sorø Kommune
Stevns Kommune
Struer Kommune
Svendborg Kommune
Syddjurs Kommune
Sønderborg Kommune
Thisted Kommune
Tønder Kommune
Tårnby Kommune
Vallensbæk Kommune
Varde Kommune
Vejen Kommune
Vejle Kommune
Vesthimmerlands Kommune
Viborg Kommune
Vordingborg Kommune
Ærø Kommune
Aabenraa Kommune
Aalborg Kommune
Aarhus Kommune

Foreninger, organisationer m.v.

Better Energy
Biogas Danmark
Danmarks Naturfredningsforening
Dansk Erhverv
Dansk Fjernvarme
Dansk Industri
Dansk Kyst- og Naturturisme
Dansk Miljøteknologi
Dansk Solcelleforening
Danske Havne
European Energy
Eurowind Energy
Forsyningstilsynet
Green Power Denmark
HOFOR
Klimabevægelsen
Kommunernes Landsforening

Landbrug & Fødevarer og Mejeriforeningen
Nationalpark Thy, sekretariatet
Rådet for Bæredygtigt Byggeri
Ørsted

Selvstændige statslige virksomheder
Energinet

Fra: [Søren Enemark](#)
Til: [EM.NH.JURA](#)
Cc: [Henriette Ingvarsdén](#)
Emne: Høring over udkast til lov om Energiklagenævnet - sagsnr. 24/06620.
Dato: 21. november 2024 09:36:37
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Kære Malene

Danske Rederier var ikke kaldt i høring på dette lovforslag hvilket vi er uforstående overfor, når vi har været repræsenteret i nævnet og samtidig har en indstilling af en kandidat i proces via Arbejdstilsynet. Vi har derfor ikke haft mulighed for at overholde den angivne høringsfrist.

I forhold til udkastet så mener vi, at Danske Rederier fortsat skal have denne ret til at indstille et medlem, når de nærmere regler fastsættes i en bekendtgørelse.

Kind regards

Søren Enemark
Head of HSEQ

M: +45 41 24 74 31
se@danishshipping.dk

logo

Nævnenes Hus
Toldboden 2
8800 Viborg

e-mail:

jura@naevneneshus.dk

Hørings svar – udkast til lov om Energiklagenævnet

DI takker for lejligheden til at afgive høringssvar til forslag til udkast til lov om Energiklagenævnet.

DI mener, det er positivt, at formålet med lovforslaget er at samle regler, der regulerer nedsættelse, virke og sammensætning af Energiklagenævnet i en nævnslov. Det bør fremme administrationen og effektiviteten af nævnets sagsbehandling og skabe større gennemsigtighed.

I det følgende er konkrete kommentarer til de enkelte paragraffer i lovforslaget.

Ad Lovforslagets §1:

Det bør fremgå af loven efter hvilke love, der kan klages til energiklagenævnet, og dermed hvor nævnet har en rolle. Listen kan opdateres som en lovændring, når den særlov, der henviser til energiklagenævnet ændres eller opdateres med en klageadgang til energiklagenævnet. Budgettering af energiklagenævnets arbejde er ikke muligt og kan ikke udføres seriøst, hvis grundlaget ikke er kendt og er transparent. I øvrigt vil nævnets sagkyndige medlemmers kompetencer også afhænge af hvilke love og sagstyper, der kan blive præsenteret for nævnet. Her refereres til §2, stk. 3.

§1, stk., 2 fastlægger, at nævnet selv fastlægger sine kompetencer. Det er en sætning med et meget åbent indhold og mulighed for fortolkning. Det bør i stedet fremgå, at nævnet selv afgør sine kompetencer i forhold til de sager, som det bliver præsenteret for i forhold til de love, som giver mulighed for at klage til nævnet. Derfor har lovforslaget også behov for lovlisten, som angivet i bemærkningerne til stk. 1.

Ad Lovforslagets §2:

Ministeriet har vurderet, at nævnets formand bør være dommer. Argumentet her er ikke særligt underbygget. Ministeriets valg kan være udmærket, men det bør bemærkes, at hverken planklagenævnet eller Miljø- og Fødevareklagenævnet har en dommer som formand.

Det foreslås, at der kan udnævnes ind til flere næstformænd, og at disse også skal være dommere. Rollen og opgaven som næstformand for nævnet er ikke beskrevet klart. Et er indikeret, at næstformænd kan udnævnes hvis der er mange sager for energiklagenævnet. Der er ikke angivet nogen mere strukturerede kriterier herfor. Det bør overvejes af beskrive næstformandsrollen og kriterierne for at udnævne disse, så der er klare retningslinjer omkring nævnet.

Udpegning af sagkyndige angives at skulle ske ud fra, hvad nævnet selv finder behov for og den opfattelse af et sagsområde, som nævnet kan have. Flere andre klagenævn har sagkyndige udpeget med indstilling fra repræsentanter for typisk hver side af en sag. Den som får noget ud af en sag og den, som det "kan gå ud over"/må tåle sagens afgørelse. Det skal altså her anføres, at ministeriets valgte metode er anderledes end andre klagenævn. Det bør fremgå af lovforslagets bemærkninger.

I bemærkningernes afsnit 2.3.1.2 angives, at nævnet formand og sekretariatet på baggrund af deres kendskab til sagerne og deres kompleksitet er nærmest til at afgøre, hvor mange medlemmer, nævnet skal nedsættes med og hvilke typer af sagkundskab, der er behov for. Det kan godt være, at ministeriet lægger op til en pragmatisk håndtering af disse forhold, men det er ikke sikkert, at en part i en sag oplever sin retssikkerhed sikret herved. Tilsvarende er det heller ikke en overbevisende tekst, der fremlægges i lovforslaget for, hvor mange sagkyndige, der skal supplere formanden i behandling af en sag, og spørgsmålet er hvorfor peges der på et antal, hvis de sagkyndige skal udfylde en faglig rolle. Ministeriet bør genlæse teksten og overveje, om et sæt retningslinjer herfor vil skabe større transparens i sagerne.

Ad Lovforslagets §2, stk. 6:

Den angiver, at sagkyndige kan udpeges for en periode på op til fire år. Hvis man læser teksten, og tolker på den i sin yderste konsekvens, så betyder det også, at et sagkyndigt medlem kan afsættes, hvor vedkommende er for besværlig i nævnets arbejde. Det er forhåbentligt ikke ment sådan, men ligesom, med kontraktjura, skal man forudse de ubehagelige situationer, der kan opstå i arbejdet og lave kriterier for disse.

Ad Lovforslagets §3:

Paragraffen giver nævnet nogle gode muligheder for at løse sine opgaver, men det skal være klart, at kompetencen i det eksisterende nævn ikke er til stede. For eksempel i relation til lovlisten nævnt under §1.

Vil der være tale om en kortfristet udpegning til en enkelt sag, eller hvor lang vil udpegningsperioden være. Hjemmel og procedurer for denne udpegning bør fremgå klart af loven. Det fremstår uklart hvem direktøren for Nævnenes Hus skal rådføre sig med, så de, som har den indbragte sag, føler sig neutralt behandlet. DI har en tiltro til, at nævnte embedsfolk, dommere som direktører har en faglig integritet, men for at beskytte dem mod et administrativt eller politisk pres, bør de have et på forhånd defineret og transparent sæt værktøjer til udpegning m.m., som derved også sikrer de parter, som er del af en klagesag. Kriterier for dette bør fastlægges i loven og

ikke med en bekendtgørelse, da det også er Folketinget, som har vedtaget de love, som giver mulighed for at klage til nævnet.

Ad Lovforslagets § 4, stk. 1:

Den foreslåede bestemmelse fastholder udgangspunktet om, at der gennemføres en skriftlig behandling af klager, og at der kun undtagelsesvist foretages en mundtlig forhandling, jf. stk. 2. I takt med at miljøkonsekvensrapporterne bliver mere omfattende, og at der for flere projekter ofte gennemføres detaljerende og tekniske vurderinger, foreslår vi, at der gives større adgang til mundtlig forhandling forud for, at Energiklagenævnet træffer afgørelse. Den mundtlige forhandling vil i så fald tage afsæt i de skriftlige indlæg afgivet af sagens parter. Herved sikres en bedre og mere tilstrækkelig belysning af de særligt komplekse spørgsmål i en klagesag. Der er naturligvis forståelse for, at alle klager ikke kan gøres til genstand for mundtlig forhandling. Muligheden for at benytte mundtlig forhandling kunne således med fordel udvides, dog sådan, at det i forarbejderne tydeliggøres hvilke sager, der kan gøres til genstand for mundtlig forhandling. Der kunne i den forbindelse lægges vægt på sagens kompleksitet, væsentlighed og betydning for den grønne omstilling. Yderligere bør forarbejderne tydeliggøre muligheden for at inddrage alle relevante parter ved mundtlig forhandling af sager i nævnet, herunder bygherre.

Ad Lovforslagets §4, stk. 2:

Den angiver, at nævnet kan afvise en klage, hvis man mener, at den er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling. Af hensyn til klagers retssikkerhed bør der være nogle tydeligere retningslinjer for en klages mulige afvisning.

Ad Lovforslagets §6, stk. 6:

Dette stykke bør beskrive, om nævnet her foruden formanden også er eventuelle næstformænd og alle de udpegede sagkyndige. Kan formanden så udnævne ekstra sagkyndige indtil han får flertal for sit forslag.

Ad Lovforslagets § 9, stk. 1, 2. pkt.:

I medfør af den foreslåede bestemmelse, skal Energiklagenævnet ved prøvelsen af sagerne skal lade 1. instans' vurdering af hensynet til behovet for etablering af vedvarende energianlæg indgå med betydelig vægt. Som forarbejderne til den foreslåede bestemmelse er formuleret, er der navnlig fokus på kommunernes beslutningskompetence i sagerne. Men henblik på at sikre klarheder om bestemmelsens anvendelsesområde, bør de statslige myndigheders beslutningskompetence i forhold til planlægningsprocessen af vedvarende energi også beskrives, idet f.eks. Energistyrelsen i forbindelse med udbud af havvind også vedtager planer forud for afholdelse af udbud. Som følge heraf sikres en større ensretning af alle relevante planmyndigheder i behandlingen af sager ved nævnet. Det vil under alle omstændigheder medvirke positivt til udviklingen af den grønne omstilling og sikre formålet med den foreslåede § 9, stk. 1, 2. pkt.

Ad Lovforslagets § 12, stk. 1:

Den foreslåede bestemmelse fastslår Nævnenes Hus' sekretariatsbetjening af sager i Energiklagenævnet. Nævnenes Hus spiller en stor og ganske central rolle i forberedelsen af sagerne og der opleves en grundig og faglig tilgang til sagens forberedelse. Baseret på tidligere sager kunne der dog i visse tilfælde med fordel være større fokus på at orientere bygherre, som er adressat for den påklagede afgørelse, bedre om sagens gang og status, ligesom der med fordel kunne være større fokus på partshøring med henblik på at sikre sagens oplysning. Derfor vil vi foreslå, at DI opfordrer til, at Nævnenes Hus sikrer sig, at bygherre er blevet tilstrækkeligt oplyst om sagens behandling, inden der træffes afgørelse.

DI takker for lejligheden til at afgive høringssvar og har ikke yderligere kommentarer, og står til rådighed, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen

Søren Mensal Kristensen

Nævnenes Hus på vegne af Erhvervsministeriet
(J.nr.: 24/06620)

Sendt pr. e-mail til jura@naevneneshus.dk

Forsyningstilsynets høringssvar – udkast til lov om Energiklagenævnet

Nævnenes Hus har på vegne af Erhvervsministeriet den 30. september 2024 sendt udkast til lov om Energiklagenævnet i høring.

Forsyningstilsynet har gennemgået udkastet til lovforslag.

Det fremgår af indledningen til lovforslagets almindelige bemærkninger, at formålet med lovforslaget er at samle den i lovgivningen spredte regulering af Energiklagenævnets forhold i en samlet nævnslov. Den samlede regulering skal sikre en overskuelig, hensigtsmæssig og effektiv understøttelse af såvel Energiklagenævnets sagsbehandling som administration af nævnet.

Forsyningstilsynet anerkender denne intention og målsætning. Forsyningstilsynet håber, at lovforslaget kan understøtte en udvikling mod lavere sagsbehandlingstider i Energiklagenævnet. Siden sekretariatsbetjeningen af Energiklagenævnet blev flyttet i 2017 til Nævnenes Hus, har Forsyningstilsynet desværre oplevet generelt lange sagsbehandlingstider i Energiklagenævnet for klagesagerne, hvor Forsyningstilsynets afgørelser har været påklaget. Forsyningstilsynet er dog bekymret over, at denne forbedring for Energiklagenævnet sker ved, at visse administrative opgaver ved modtagelse af klager flyttes fra Energiklagenævnet til de myndigheder, der har truffet den påklagede afgørelse, herunder Forsyningstilsynet, der herved får en række nye, administrative opgaver.

Forsyningstilsynet har følgende bemærkning til lovforslaget:

Overordnede bemærkninger

Ved udkastet til lovforslag indføres der 1) dels pligt for klageren, sagens parter og Forsyningstilsynet til at anvende digital selvbetjening (klageportalen i Nævnenes Hus) ved kommunikation med Energiklagenævnet og 2) dels en remonstrationsordning, hvorefter klage til Energiklagenævnet vil skulle indgives af klageren til den myndighed, der har truffet afgørelsen (Forsyningstilsynet), jf. lovforslagets §§ 14 og 16.

Forsyningstilsynet finder overordnet, at indførelse af obligatorisk brug af digital selvbetjening og indførelse af en remonstrationsordning vil medføre nye opgaver for Forsy-

11. november 2024

J.nr.: 24/02202
STRO/HECH

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via [virksomheder.dk](mailto:virksomheder@virksomheder.dk)
Send via [borger.dk](mailto:borger@borger.dk)

ningstilsynet og en ressourcemæssig byrde, som Forsyningstilsynet ikke har gebyrfiansiering til i dag, jf. nærmere nedenfor i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i udkastet til lovforslag.

Forsyningstilsynet bemærker yderligere for så vidt angår forslaget om en remonstrationsordning, at der herved sker en forskydning af opgaver fra Energiklagenævnet, som i dag varetager disse opgaver, til at Forsyningstilsynet fremover skal varetage disse opgaver, hvortil kommer en række yderligere nye opgaver for Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet finder, at der ikke foreligger sådanne tungtvejende grunde, der gør, at det er hensigtsmæssigt at ændre den nuværende klageordning på dette punkt. Typen og karakteren af de afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer og som derved kan påklages til Energiklagenævnet, samt sagsprocessen ved Forsyningstilsynet, hvor parterne partshøres over et fuldstændigt udkast til afgørelse, gør, at Forsyningstilsynet vurderer, at der ikke er behov for en remonstrationsordning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor, hvor der også er andre forslag og anbefalinger.

Bestemmelsen i § 10, stk. 1. (Foreløbige klager)

Det foreslås i lovforslagets § 10, stk. 1, at Energiklagenævnet kan fastsætte en frist for en klager til at tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet afviser klagen, hvis klager ikke inden udløbet af den fastsatte frist har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen. Nævnet kan dog undlade at afvise klagen efter 2. pkt., hvis der foreligger særlige forhold.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at formålet med bestemmelsen blandt andet er, at Energiklagenævnet vil skulle afvise at realitetsbehandle en foreløbig klage, hvis klager ikke samarbejder ved inden for en rimelig frist fastsat af nævnet at uddybe klagen, så klagen kan realitetsbehandles. Den foreslåede bestemmelse skal således sikre, at Energiklagenævnet ikke vil skulle forsøge at realitetsbehandle en klage, hvis klager alene har indsendt en foreløbig klage og ikke inden en frist uddyber klagen.

Forsyningstilsynet er bekendt med, at klager af og til indgives som en såkaldt foreløbig klage alene med henblik på at afbryde klagefristen. En foreløbig klage er typisk en kortfattet, summarisk klage, der ikke er egnet til at blive realitetsbehandlet. Den endelige klage med klagepunkter og nærmere begrundelse for klagen indgives i denne situation først efter, at klagefristen er udløbet. Forsyningstilsynet vil derfor normalt først kunne afgive en udtalelse med bemærkninger til klagen og klagepunkterne efter, at den endelige klage er indgivet. Det forsinker klagesagsprocessen.

Forsyningstilsynet er derfor tilfreds med, at der ved lovforslagets § 10, stk. 1, gives mulighed for, at Energiklagenævnet i visse tilfælde kan afvise at realitetsbehandle en foreløbig klage, så klagesagen ikke trækker unødigt i langdrag.

Forsyningstilsynet foreslår dog, at sagsgangen for indgivelse sådanne foreløbige klager, som erfaringsmæssigt forekommer i et vist antal, tydeliggøres i lovforslaget.

Efter lovforslagets § 16, stk. 1, skal klager fremover indgives til Forsyningstilsynet, der skal videresende klagen til Energiklagenævnet, hvis den påklagede afgørelse fastholdes. Videresendelsen skal ledsages af Forsyningstilsynets bemærkninger til klagen, der i tilfælde, hvor klagen er foreløbig (summarisk), typisk kun kan blive af et lignende summarisk indhold.

Såfremt Energiklagenævnet efter bestemmelsens § 10, stk. 1, vælger at fastsætte frist for klager og afventer en endelig klage med henblik på realitetsbehandling, forudsætter Forsyningstilsynet, at klageren skal sende den endelige klage direkte til Energiklagenævnet. Forsyningstilsynet forudsætter endvidere, at Energiklagenævnet anmoder Forsyningstilsynet om bemærkninger til den endelige klage. Denne sagsgang, som Forsyningstilsynet foretrækker, kan dog ikke med sikkerhed udledes af bestemmelserne i § 10, stk. 1, og § 16, stk. 1, eller bemærkningerne til bestemmelserne. Det bør derfor præciseres. Denne sagsgang stemmer også bedst overens med, at det er Energiklagenævnet, der vurderer, om den foreløbige klage er et tilstrækkeligt grundlag for, at nævnet kan behandle klagen, eller om der skal fastsættes en frist for klageren for at skabe et sådant grundlag (dvs. en endelige klage), jf. § 10, stk. 1, i lovforslaget. Det er Energiklagenævnet, der træffer afgørelse om, hvorvidt klagen skal afvises.

Såfremt lovforslaget derimod skal forstås sådan, at en endelig klage, der først indgives af klageren efter klagefristen er udløbet og efter, at Forsyningstilsynet har videresendt en foreløbig klage til Energiklagenævnet, jf. lovforslagets § 16, stk. 1, også skal indgives af klageren til Forsyningstilsynet, der så har mulighed for at videresende den endelige klage ledsaget med sine bemærkninger til den endelige klage, så bør denne sagsgang for indgivelse af klage tydeliggøres i bestemmelserne i § 10, stk. 1, eller § 16, stk. 1, eller i hvert fald til bemærkningerne til bestemmelserne. Forsyningstilsynet finder dog en sådan sagsgang uhensigtsmæssig og henviser til bemærkningerne ovenfor.

Bestemmelsen i § 10, stk. 2, 1 pkt. (Myndigheden, der har truffet afgørelse i 1. instans)

Lovforslagets § 10, stk. 2, 1. pkt., er affattet således:

"Stk. 2. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelse af udtalelser og fremlæggelse af oplysninger m.v. fra sagens parter, øvrige berørte myndigheder og eksterne sagkyndige m.v. til brug for sagens behandling."

Som bestemmelsen er formuleret kunne man få det indtryk af vendingen: "*sagens parter, øvrige berørte myndigheder og...*", at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse i 1. instans, er part i sagen. Det er efter Forsyningstilsynets vurdering ikke tilfældet.

Forsyningstilsynet foreslår derfor, at ordet "*øvrige*" udgår. Sætningen i § 10, stk. 2, 1. pkt., lyder herefter således:

"Stk. 2. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelse af udtalelser og fremlæggelse af oplysninger m.v. fra sagens parter, berørte myndigheder og eksterne sagkyndige m.v. til brug for sagens behandling".

Bestemmelserne i §§ 14 og 16 (Digital selvbetjening ved indgivelse af klage og efterfølgende kommunikation samt indførelse af en remonstrationsordning)

Generelle bemærkninger til lovforslagets kapitel 6:

Forsyningstilsynet bemærker, at indførelse af dels obligatorisk digital selvbetjening (lovforslagets § 14) og dels en remonstrationsordning (lovforslagets § 16), hvorefter klage til Energiklagenævnet vil skulle indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen (Forsyningstilsynet), ved anvendelse af digital selvbetjening, svarer stort set til lignende ordninger i lovgivningen for Planklagenævnet og for Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Der er dog tale om to nye ordninger for Forsyningstilsynet.

Digital selvbetjening

Det er nyt for Forsyningstilsynet fremover at skulle kommunikere med Energiklagenævnet ved obligatorisk anvendelse af digital selvbetjening. Der har ikke hidtil været bestemmelser i lovgivningen om brug af digital selvbetjening for Forsyningstilsynet eller parterne i sagerne.

Forsyningstilsynet ser med en vis bekymring frem til, at ordningen med obligatorisk anvendelse af digital selvbetjening indføres den 1. juli 2025, hvor lovforslaget foreslås at træde i kraft.

Baggrunden for bekymringen er, at Forsyningstilsynet efter forslag fra Energiklagenævnets sekretariat i en periode fra den 1. marts 2024 frivilligt har været tilsluttet Energiklagenævnets (Nævnenes Hus) klageportal som digital selvbetjeningsløsning for nye klagesager, der er modtaget og oprettet i Energiklagenævnet efter denne dato. Det blev på baggrund af Forsyningstilsynets bekymring for utilsigtede læk af særligt fortrolige oplysninger aftalt, at Forsyningstilsynets fremsendelse af særligt fortrolige oplysninger i visse sager blev undtaget fra brugen af klageportalen, og at der i stedet i disse tilfælde blev anvendt en mere sikker kommunikationskanal. Der henvises herom til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 16, stk. 4.

De klagesager, der allerede verserede ved Energiklagenævnet den 1. marts 2024 fortsatte med at blive behandlet af Energiklagenævnet uden for klageportalen.

Erfaringerne om anvendelsen af klageportalen på det begrænsede antal nye klagesager siden 1. marts 2024 er blandede.

Forsyningstilsynet har i prøveperioden fået en vis erfaring med brugen af klageportalen. Der har været overvejelser i Forsyningstilsynet om den interne organisering af brugen af klageportalen, herunder hvilke medarbejdere der skal have adgang til klageportalen og i den forbindelse udstedelse af de nødvendige digitale medarbejdersignaturer for at kunne få adgang til klageportalen, samt oplæring i brugen af klageportalen mv.

Der har lejlighedsvist været tekniske udfordringer med manglende advisering, når der er nyt materiale tilgængeligt i klageportalen, herunder manglende advisering ved nye

klagesager. Det har også været eksempel i en sag på advisering af nyt materiale i et uoverskueligt omfang. I en kortere periode aftalte Forsyningstilsynet og Energiklagenævnets sekretariat at fremsende nye klager med Digital Post ved siden af klageportalen, for at være sikker på, at de kom frem. Forsyningstilsynet og Energiklagenævnets sekretariat har i perioden været i en løbende og god dialog om sådanne forhold.

Forsyningstilsynets vil efter at loven træder i kraft den 1. juli 2025 få en meget hyppigere anvendelse af klageportalen end i ovennævnte prøveperiode. Det skyldes, at det af lovforslagets § 17, stk. 2, fremgår, at klager, der ikke er færdigbehandlet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, den 1. juli 2025, behandles efter loven. Dvs. at alle verserende sager fra denne dato lægges ind i klageportalen. Forsyningstilsynet forudsætter, at det er Energiklagenævnet og ikke Forsyningstilsynet, der lægger de verserende sager ind i klageportalen. Det er vigtigt, at klageportalen på dette tidspunkt virker optimalt, og at de medarbejdere i Forsyningstilsynet, der skal håndtere klageportalen, har fået den nødvendige oplæring. Forsyningstilsynet anbefaler, at Nævnenes Hus og Energiklagenævnet i perioden frem til at loven træder i kraft den 1. juli 2025, får foretaget en grundig teknisk prøvning af klageportalen, og at der er en fortsat god dialog med de myndigheder, der bliver forpligtet til at anvende Klageportalen, herunder Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynet foreslår på denne baggrund, at Energiklagenævnet (Nævnenes Hus) i perioden frem til, at loven forventes at træde i kraft, den 1. juli 2025, tilbyder Forsyningstilsynets medarbejdere, der skal håndtere klageportalen, oplæring i brugen af klageportalen og yder support efter den 1. juli 2025. Ligeledes bør der i denne periode ses nærmere på de tekniske udfordringer med navnlig advisering af nyt materiale, som Forsyningstilsynet har erfaret, med henblik på at finde en holdbar løsning.

Remonstration

Med lovforslagets § 16 lægges der op til at indføre en såkaldt remonstrationsordning for Forsyningstilsynet, hvorefter klage til Energiklagenævnet vil skulle indgives skriftligt til Forsyningstilsynet. Det medfører en pligt for Forsyningstilsynet til at overveje, om der er grundlag for at genoptage sagen til ny realitetsbehandling – eller hvis afgørelsen fastholdes, videresende klagen til Energiklagenævnet til klagesagsbehandling.

En sådan ordning findes på miljø- og planområdet for henholdsvis Miljø- og Fødevarerklagenævnet samt Planklagenævnet (og tidligere for lignende nævn på disse sagsområder).

Ordnningen er ny for Forsyningstilsynet. Derfor har Forsyningstilsynet modsat plan- og miljømyndighederne i 1. instans ikke erfaring med en remonstrationsordning.

Forsyningstilsynet er overrasket over Erhvervsministeriets vurdering af behovet for og hensigtsmæssigheden af en sådan remonstrationsordning på energi- og forsyningsområdet. Det er heller ikke været en ordning, der har været drøftet i den løbende dialog mellem Forsyningstilsynet og Energiklagenævnets sekretariat.

Som klageordningen er i dag, hvor klagen sendes til Energiklagenævnet, indhenter Energiklagenævnet rutinemæssigt en udtalelse fra Forsyningstilsynet over klagen, herunder at Forsyningstilsynet tilkendegiver, om tilsynet fastholder afgørelsen eller ej. Det

er vist aldrig sket, eller i hvert fald yderst sjældent forekommet, at Forsyningstilsynet ved anmodningen fra Energiklagenævnet om eventuelle bemærkninger til klagen har indstillet til Energiklagenævnet, at afgørelsen bør ophæves og hjemvises til fornyet behandling og afgørelse i Forsyningstilsynet – hvilket svarende til en remonstrationsordning, hvor 1. instans ved modtagelse af klagen har pligt til at overveje, om der er grundlag for at genoptage sagen med henblik på at træffe en ny afgørelse. Det er sket nogle få gange, at Forsyningstilsynet senere i klagesagens forløb har anmodet om at få en påklaget afgørelse ophævet og hjemvist, f.eks. hvis der er fremkommet nye oplysninger eller en ændret administrativ praksis/ny lovgivning.

Derudover indeholder en remonstrationsordning set med borgernes øjne en lille retssikkerhedsmæssig risiko, der mest af alt dog er teoretisk og hypotetisk: Myndigheden, der træffer afgørelse i 1. instans, kan have incitament til at slække på begrundelsen for afgørelsen, sagsoplysningen mv., for eksempel for at træffe en hurtigere afgørelse af lavere kvalitet. Hvis der så – mod myndighedens forventning – klages over afgørelsen, og klagen indgives til myndigheden, så kan myndigheden uden indblanding og underretning til klageinstansen genoptage sagen og nu foretage en behørig sagsbehandling for at træffe en ny afgørelse.

Forsyningstilsynet tager dog Erhvervsministeriets vurdering af indførelse af en remonstrationsordning til efterretning, idet der dog henvises til Forsyningstilsynets overordnede bemærkninger om behovet for ordningen, oven for side 1 f.

Overordnet forstår Forsyningstilsynet udkastet til lovforslag og bemærkningerne hertil således, at der i forbindelse med indførelse af remonstrationsordningen for Forsyningstilsynet og anvendelsen af ordningen vil være nogle nye opgaver, sagsgange og administrative rutiner for Forsyningstilsynet:

- Det er nødvendigt, at Energiklagenævnet/Nævnenes Hus og Forsyningstilsynet i perioden frem mod, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2025, har dialog om klageportalen, og at der foretages nødvendige tilpasninger, så klageportalen fungerer mere optimalt, end tilfældet har vist sig at være i det halve års prøveperiode, hvor Forsyningstilsynet frivilligt har benyttet klageportalen for nye klager. Det vil kræve nogle ressourcer for Forsyningstilsynet.
- Forsyningstilsynet skal i den digitale selvbetjeningsløsning modtage klager over afgørelser truffet af tilsynet. Det sker i dag hos Energiklagenævnet. Det vil sige, at opgaven flyttes til Forsyningstilsynet, som får en ny opgave. Der kan i den forbindelse opstå en række yderligere opgaver: Klagerne kan have spørgsmål til klageindgivelsen, klageprocessen eller opleve tekniske problemer, f.eks. hvis klageportalen ikke virker/er nede, problemer ved indgivelse eller videresendelse af klager eller bilag hertil i særlige fil-formater eller omfang mv. Det kan betyde, at Forsyningstilsynet modtager og skal behandle en række henvendelser om klagehåndteringen, som er nye opgaver. Forsyningstilsynet foreslår, at Nævnenes Hus/Energiklagenævnet opretter en supportlinje, som både klagere og Forsyningstilsynets medarbejdere kan rette direkte henvendelse til, når der modtages sådanne spørgsmål eller der opstår tekni-

ske udfordringer. Samlet sket vil forskydningen fra Energiklagenævnet til Forsyningstilsynet af opgaven med at modtage klager og videresende dem påføre Forsyningstilsynet visse nye og ressourcekrævende opgaver.

- Hvis Forsyningstilsynet modtager en klage over en afgørelse uden brug af den digitale selvbetjeningsløsning fra en klager, der er fritaget fra at anvende Digital Post, så påhviler det Forsyningstilsynet at oprette klagen i den digital selvbetjeningsløsning. Det er en ny opgave.
- Forsyningstilsynet skal i den forbindelse undersøge, hvorvidt klageren er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post. Det er en ny opgave, og Forsyningstilsynet er ikke bekendt med at udføre denne opgave i dag. Såfremt klager er en borger, vil undersøgelsen formentlig ske ved opslag i Digital Post, hvilket for borgeres vedkommende kræver kendskab til CPR-nr. Det vil give anledning til overvejelser om den interne organisering af opgaven i Forsyningstilsynet, hvor kun få medarbejdere i dag har adgang til at foretage opslag i CPR-registret, ligesom Forsyningstilsynet i de faglige sager ikke i dag anvender CPR-nr. Det giver derfor også anledning til overvejelser om sikker håndtering i forhold til GDPR-reglerne, hvis Forsyningstilsynet hos klageren skal indhente CPR-nr. til brug alene for håndteringen af klageprocessen.
- Hvis Forsyningstilsynet modtager en klage over en afgørelse uden brug af den digitale selvbetjeningsløsning fra en klager, der ikke er fritaget fra at anvende Digital Post, så skal Forsyningstilsynet videresende klagen til Energiklagenævnet, der tager stilling til, om klagen skal realitetsbehandles eller afvises. Forsyningstilsynet skal inden videresendelsen vejlede klageren om at anvende den digitale selvbetjeningsløsning, jf. § 7, stk. 1, i forvaltningsloven. Det er nye opgaver.
- Forsyningstilsynet skal i øvrigt videresende en korrekt indgivet klage, hvis tilsynet fastholder afgørelsen.
- Forsyningstilsynet skal efter videresendelse af klagen til Energiklagenævnet fortsat under klagesagsbehandlingen obligatorisk kommunikere med Energiklagenævnet via klageportalen. Dette er i dag en frivillig brug for Forsyningstilsynet.
- Da alle verserende klager pr. 1. juli 2025 lægges ind i klageportalen, som Forsyningstilsynet forudsætter at Energiklagenævnet/Nævnenes Hus gør, så vil Forsyningstilsynet opleve at modtage væsentligt flere adviseringer om nyt materiale i klagesager, uanset om materialet er relevant eller ej. Det vil kræve yderligere håndtering, hvilket kan være tidskrævende for Forsyningstilsynet.

Ressourceovervejelser

Forsyningstilsynet lægger på baggrund af bemærkningerne til lovforslagets § 14, stk. 2, til grund, at Energiklagenævnet/Nævnenes Hus vederlagsfrit stiller en egnet digital selvbetjeningsløsning til rådighed for Forsyningstilsynet, og at det i dag drejer sig om Nævnenes Hus' klageportal. Forsyningstilsynet lægger også til grund, at Energiklage-

nævnet/Nævnenes Hus stiller kundesupport (konkret vejledning og rådgivning i anvendelse af klageportalen) til rådighed for klager, sagens parter og Forsyningstilsynet. Det skal f.eks. gøres klart, hvad klager skal gøre ved klagefristudløb og yde telefon-support i forhold til indgivelse af klagen via klageportalen mv.

Trods denne forudsætning skønner Forsyningstilsynet, at den administrative tilpasning til obligatorisk brug af digital selvbetjening og indførelse af en remonstrationsordning på energi- og forsyningsområdet med nye opgaver for Forsyningstilsynet, jf. ovenfor, vil give anledning til visse negative økonomiske konsekvenser og implementeringsomkostninger for Forsyningstilsynet. Det er vanskeligt at estimere det nærmere.

Forsyningstilsynets omkostninger til drift- og opgavevaretagelsen finansieres fuldt ud af gebyrbetaling fra de forsyningsvirksomheder og kommuner, som Forsyningstilsynet fører tilsyn mv. Energiklagenævnets drift- og opgavevaretagelse er derimod skattefinansieret. Det betyder, at der ved forskydning af opgaver fra Energiklagenævnet, eller ved andre nye opgaver for Forsyningstilsynet, vil ske en øget opkrævning af gebyrer, som i sidste ende betales af forbrugerne og ikke bredere af skatteyderne.

Forsyningstilsynet er dermed ikke enig i vurderingen i lovforslagets bemærkninger for så vidt angår Forsyningstilsynets forhold, Almindelige bemærkninger, Afsnit 3: "Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige, hvor det fremgår:

"Lovforslaget forventes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige, da der er tale om en nævnslov for et allerede etableret nævn, hvor der kun foretages mindre justeringer i forhold til de gældende regler."

Forsyningstilsynet vurderer, at de negative økonomiske konsekvenser formentlig vil blive reduceret efter en opstartsperiode, hvor Forsyningstilsynet indhøster viden og knowhow med anvendelse af klageportalen og remonstrationsordningen og vidensdelegerer herom med relevante miljø- og planmyndigheder, der har praktisk kendskab.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslagets kapital 6:

Bestemmelsen i § 14, stk. 1 (Digital selvbetjening)

Digital selvbetjening - Klageportalen

Forsyningstilsynet forstår bemærkninger til bestemmelsen sådan, at Nævnenes Hus' klageportal stilles til rådighed for Forsyningstilsynet som den digitale selvbetjeningsløsning, som bestemmelsen omhandler. Forsyningstilsynet forudsætter, at det sker vederlagsfrit. Forsyningstilsynet forstår det endvidere sådan, at Nævnenes Hus/Energiklagenævnet stiller support til rådighed, jf. ovenfor, og løbende videreudvikler den digitale selvbetjeningsløsning blandt andet for at imødekomme input og forslag fra brugerne: klagere og myndigheder, hvis afgørelse påklages.

Indgivelse af klage

Det fremgår af bestemmelsen i § 14, stk. 1, at indgivelse af klage skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening, medmindre klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post. Det fremgår videre i § 16, stk. 1, 1. pkt., at klage til Energiklagenævnet

indgives skriftligt i overensstemmelse med § 14 til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Forsyningstilsynet forstår disse bestemmelser således, at klager skal indgive sin klage til Energiklagenævnet ved at indgive klagen til Forsyningstilsynet ved anvendelse af digital selvbetjening, som er Nævnenes Hus' klageportal, der stilles til Forsyningstilsynets rådighed.

Sammenhængen mellem bestemmelsen i § 14, stk. 1, om indgivelse af klage ved anvendelse af digital selvbetjening, og bestemmelsen i § 16, stk. 1 om, at klagen indgives skriftligt i overensstemmelse med § 14 til den myndighed, der har truffet afgørelsen (Forsyningstilsynet), synes ikke at være dækkende og klart beskrevet i bestemmelsernes ordlyd og bemærkningerne til bestemmelserne. I realiteten indgives klagen via en klageportal hos Energiklagenævnet (Nævnenes Hus), der ikke for klageren fremstår som en digital selvbetjeningsløsning hos Forsyningstilsynet. Man kan derfor få et andet indtryk af klagegangen, når man læser bestemmelserne i loven. Forsyningstilsynet foreslår, at processen for indgivelse af klage tydeliggøres, således at bestemmelserne og/eller lovbemærkningerne præciserer, hvordan modtagelsen og videresendelsen af klagen i praksis sker, herunder at den digitale selvbetjeningsløsning (klageportalen) drives og videreudvikles hos Energiklagenævnet/Nævnenes Hus, og at klageportalen stilles til rådighed for Forsyningstilsynet. Dette bør tydeliggøres, så det står klart for klageren og omverdenen.

Undersøgelse af fritagelse fra Digital Post

Forsyningstilsynet er usikker på, hvorledes tilsynet behørigt undersøger, om en klager er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital post, således at klageren automatisk også er fritaget fra at anvende den digitale selvbetjening, som bestemmelsen omhandler. Forsyningstilsynet foreslår, at dette uddybes i bemærkningerne til lovforslaget.

Sagsbehandlingssproget

Forsyningstilsynet foreslår, at bestemmelsen i § 14 eventuelt suppleres med en bestemmelse om, at sagsbehandlingssproget ved Energiklagenævnet er dansk, medmindre der foreligger særlige grunde.

Baggrunden for forslaget er, at både Forsyningstilsynet og Energiklagenævnet har erfaring fra klagesager, hvor en professionel part (stor virksomhed) har indgivet klage til Energiklagenævnet på engelsk og med ønske om at kommunikere med Energiklagenævnet på engelsk. Dette til trods for, at sagsbehandlingen i Forsyningstilsynet har foregået på dansk. Det kan være omkostningstungt for myndighederne og forsinkende for sagsbehandlingen at få oversat dokumenter til dansk, og der kan være en lille risiko for forskellige forståelser af samme tekst, hvis der ikke foreligger en autentisk oversættelse. I retsplejen kendes i retsplejelovens § 149, stk. 2, krav om, at retssproget er dansk.

Bestemmelsen i § 16, stk. 1

Indgivelse af klage

Det fremgår af § 16, stk. 1, 1. pkt., at klage til Energiklagenævnet indgives skriftligt i overensstemmelse med § 14 til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Forsyningstilsynet henviser til bemærkningerne overfor om tydeliggørelse af sammenhængen mellem § 14, stk. 1, og § 16, stk. 1, 1. pkt. og forslaget om tydeliggørelse.

Hvornår er klagen indgivet?

Af § 16, stk. 1, 2. pkt., fremgår, at en klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden.

Forsyningstilsynet foreslår, at bestemmelsen præciseres, så det fremgår, at der ved "tilgængelig" forstås, at myndigheden kan tilgå klagen i den digitale selvbetjeningsløsning (klageportalen).

Frist for videresendelse af klagen til Energiklagenævnet

Af § 16, stk. 1, 3. pkt. fremgår, at myndigheden, hvis den vil fastholde afgørelsen, skal videresende klagen til Energiklagenævnet snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af blandt andet en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Forsyningstilsynet bemærker, at fristen på som udgangspunkt 3 uger efter klagefristens udløb for videresendelse af klagen, er urealistisk kort. Forsyningstilsynet foreslår, at fristen ændres til i hvert fald 6 uger efter klagefristens udløb. Baggrunden for forslaget er følgende:

Det er Forsyningstilsynets erfaring gennem mange år, at klager typisk først indgives sidst i klageperioden. Det betyder, at Forsyningstilsynet efter forslaget typisk kun vil have 3 uger til at gennemgå klagen og udarbejde bemærkninger hertil. Hvis det sker i forbindelse med en ferieperiode, f.eks. juli måned, vil det være meget vanskeligt at kunne sende internt godkendte bemærkninger til en klage.

For det andet er de specielle bemærkninger til bestemmelsen ikke i overensstemmelse med virkeligheden, når det gælder klager over Forsyningstilsynets afgørelser, der typisk angår større sager om komplicerede forhold og store værdier. I bemærkningerne står der:

"Myndigheden vil i de fleste tilfælde kunne videresende klagen til Energiklagenævnet umiddelbart efter klagefristens udløb eller, når dette ikke er muligt, ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis klagepunkterne vedrører komplicerede forhold."

Det er helt uunderbygget, at det skulle blive muligt for Forsyningstilsynet "*i de fleste tilfælde*" at kunne videresende klagen til Energiklagenævnet ledsaget af bemærkninger til klagen umiddelbart efter klagefristens udløb. Efter de gældende regler anmoder Energiklagenævnet Forsyningstilsynet om bemærkninger til klagen med typisk en svarfrist på 3 uger. Det har været praktiseret sådan, at Forsyningstilsynets begrundede anmodninger om fristforlængelse med op til 4 uger normalt er blevet imødekommet af Energiklagenævnet. Enkelte gange endda længere. Det drejer sig både om situationer om kompliceret sager, men også situationer, hvor svarfristen har gået henover en ferieperiode. Forsyningstilsynet er derfor bekymret for om denne praksis kan opretholdes, hvis denne frist fremover kun er 3 uger fra klagefristens udløb. Det bemærkes, at klagerene typisk er omfattende og komplekse og typisk først modtages umiddelbart inden klagefristens udløb og nogle gange blot som en såkaldt foreløbig klage. Derfor vil Forsyningstilsynet i praksis kun have, som udgangspunkt, 3 uger til at komme med bemærkninger til klagen. Forsyningstilsynet har noteret sig lovbemærkninger om, at tilsynet bør orientere såvel klager som nævnet, hvis 3-ugers-fristen undtagelsesvist ikke kan overholdes, med angivelse af, hvorfor fristen ikke kan overholdes, samt hvornår

klagen kan forventes videresendt. Forsyningstilsynet foreslår, at udgangspunktet for videresendelse af klagen ændres fra 3 uger til 6 uger for at undgå at ovennævnte procedure om orientering iværksættes unødigt.

Hvis forslaget imødekommes, betyder det, at Forsyningstilsynet normalt vil have væsentligt længere tid end 3 uger til at udarbejde bemærkninger til klage og fremsende disse til Energiklagenævnet. Det har været gældende gennem alle årene, også før Forsyningstilsynet blev nedsat ved lov i 2017, hvor det var tidligere Energitilsynet, der varetog området som 1. instans. Det skyldes, at Forsyningstilsynets afgørelser angår typisk angår relativt store og komplekse sager, og klagen kan indeholde omfattende anbringender. Forsyningstilsynet har derfor igennem mange år, også dengang vi var Energitilsyn, haft praksis for at udarbejde udførlige bemærkninger til klagen. Det er Forsyningstilsynets forståelse, at Energiklagenævnet sekretariat har fundet det hensigtsmæssigt og behjælpeligt, at Forsyningstilsynet ved disse udførlige bemærkninger har givet et godt udgangspunkt for en hurtig og kvalitativ sagsbehandling i Energiklagenævnet. Det bemærkes, at Forsyningstilsynets sagsbehandlere både har juridiske, økonomiske og tekniske kompetencer, hvorimod medarbejderne i Energiklagenævnets sekretariat udelukkende har juridiske kompetencer. Da Forsyningstilsynets afgørelse ofte indeholder væsentlige elementer af økonomi og teknik kan det derfor være hensigtsmæssigt, at Forsyningstilsynet i sine udførlige bemærkninger sætter Energiklagenævnets sekretariat i stand til hurtigere og mere smidigt at igangsætte og gennemføre sagsbehandlingen af klagesagen. Det vil kræve, at udgangspunktet for Forsyningstilsynets videresendelse af klagen til Energiklagenævnet ændres fra 3 uger til mindst 6 uger.

Bestemmelsen i § 16, stk. 2

Orientering til de i klagesagen involverede

Af bestemmelsen fremgår, at Forsyningstilsynet skal sende kopi af sin udtalelse med bemærkninger til klagen til *"de i klagesagen involverede"*.

Bestemmelsen eller bemærkningerne til denne specificerer ikke nærmere, hvem de i klagesagen involverede er. Forsyningstilsynet er i tvivl om, hvordan dette afgrænses.

Forsyningstilsynet foreslår, at bestemmelsen præciseres således, at kopien af udtalelsen sendes til klageren samt de, som Forsyningstilsynet har anset for at være parter i sagen, hvor den påklagede afgørelse er truffet. Partsbegrebet er velkendt og kan afgrænses.

Bestemmelsen i § 16, stk. 3

Forsyningstilsynet finder, at det er upræcist, hvad der menes med udtrykket: *"adressaten for afgørelsen og klager"* om forhold, der er af betydning for klagen.

Forsyningstilsynet foreslår, at teksten ændres til *"klager og sagens parter"*. Denne afgrænsning vurderes at være mere præcis.

Forsyningstilsynet stiller sig uforstående over for de specielle bemærkninger i lovforslaget til bestemmelsen, hvor det fremgår: *"Energiklagenævnet kan sætte behandlingen af klagesagen i bero, mens der forhandles om tilpasninger af projektet."*

De afgørelser, som Forsyningstilsynet træffer og som kan påklages til Energiklagenævnet, angår ikke ansøgte projekter eller noget, hvor det angår tilpasning af projekter. Forsyningstilsynet er opmærksomt på, at bemærkninger på dette punkt er fuldstændig identiske med bemærkningerne til den lignende bestemmelse i lov om Planklagenævnet, hvor det måske i højere grad giver mening at omtale tilpasninger af projekter. Forsyningstilsynet opfordrer til, at bemærkningerne i lovforslaget til lov om Energiklagenævnet tilpasse dette nævns sager.

Forsyningstilsynet har i praksis oplevet, at en klager en sjælden gang anmoder Forsyningstilsynet om at genoptage en afgørelse, som er påklaget, hvilket Forsyningstilsynet er afskåret fra efter almindelige forvaltningsretlige regler, så længe klagesagen verserer ved Energiklagenævnet.

Såfremt Forsyningstilsynet ønsker at indgå i en dialog med en part/klager om en sådan anmodning, vil Forsyningstilsynet gerne orientere Energiklagenævnet om anmodning og vores eventuelle dialog med klager.

Det er for eksempel en sådan situation, der bør afspejle sig i bemærkningerne til lovforslaget og ikke ovennævnte om projekter, der Forsyningstilsynet bekendt er mere relevant for Planklagenævnet. Forsyningstilsynet foreslår, at bemærkningerne til lovforslaget på dette punkt genbesøges.

Bestemmelsen i § 16, stk. 4 (Videresendelse af klagen og efterfølgende kommunikation mellem Forsyningstilsynet og Energiklagenævnet)

Undtagelse fra brug af klageportalen i særlige tilfælde

Bestemmelsen i § 16, stk. 4, fastslår, at Forsyningstilsynet har pligt til at kommunikere med Energiklagenævnet udelukkende ved anvendelse af digital selvbetjening, dvs. klageportalen i Nævnenes Hus.

Forsyningstilsynet foreslår, at bestemmelsen i § 16, stk. 4, suppleres med en mulighed for, at Forsyningstilsynet i særlige tilfælde kan kommunikere skriftligt med Energiklagenævnet på en anden og mere sikker måde end klageportalen. Det drejer sig om videresendelse af visse dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse hos Forsyningstilsynet, og som indeholder oplysninger, der har en særlig fortrolig eller følsom karakter, og hvor konsekvenserne af et utilsigtet læk af oplysningerne ved en menneskelig eller teknisk fejl i klageportalen vil være alvorlige. Det kunne f.eks. være dokumenter med oplysninger om igangværende eller påtænkt politimæssig efterforskning, som parterne i sagen ikke er bekendt med, eller dokumenter med oplysninger om sikkerhedsmæssige problemstillinger, f.eks. forsyningsvirksomheders beredskabsplaner for kritisk infrastruktur. Forsyningstilsynet har ved den frivillige tilslutning til klageportalen den 1. marts 2024 aftalt med Energiklagenævnet, at Forsyningstilsynet kan videresende sådanne dokumenter med Digital Post eller ved anden sikker fremsendelse

Bestemmelsen i § 15 (Ikke partshøring over oplysninger i klageportalen)

Efter bestemmelsen finder reglerne om partshøring i § 19 i forvaltningsloven ikke anvendelse for oplysninger, som er tilgængelige for parten i klageportalen. Parten skal i

stedet selv orientere sig i sagsakterne på klageportalen og selv vurdere relevansen for parten.

Forsyningstilsynet finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at lovforslaget på dette punkt fraviger væsentlige retssikkerhedsgarantier for en korrekt afgørelse i klagesagen.

Der ses ikke at være nogen tungtvejende grund til, at Energiklagenævnet ikke burde kunne sortere i sagsakterne og fremhæve de akter og oplysninger, som opfylder betingelserne i § 19 i forvaltningsloven for pligtmæssig partshøring af parten, inden sagen afgøres. Det er et ansvar, der bør hvile på myndigheden og ikke parten.

Forsyningstilsynet er bekendt med lignende regulering for Planklagenævnet og Miljø- og Fødevarerklagenævnet, men det ændrer ikke ved betænkeligheden.

For Forsyningstilsynets vedkommende indeholder klagesagerne ofte et for parten uoverskueligt stort og komplekst antal akter, som kan være vanskeligt at gennemskue relevansen af for parten. Den opgave bør derfor fortsat ligge hos Energiklagenævnet, som det også er tilfældet i dag og som det gælder for stort set alle andre forvaltningsmyndigheder.

Det bemærkes, at selvom § 19 i forvaltningsloven ikke finder anvendelse, så kan pligt til partshøring følge af almindelige (uskrevne) forvaltningsretlige regler, ligesom undersøgelsesprincippet (officialmaksimen) fortsat finder anvendelse for Energiklagenævnet, ligesom pligt til partshøring kan følge af EU-retten, som ikke kan fraskrives ved lov. En stor del af Forsyningstilsynets afgørelser på el- og gasområdet træffes på baggrund af EU-ret, direkte eller indirekte.

Forsyningstilsynets foreslår, at bestemmelsen i § 15 udgår af lovforslaget.

Forsyningstilsynet som høringspart

Af lovforslagets Almindelige bemærkninger, Afsnit 9: "Hørte myndigheder og organisationer m.v." fremgår, hvilke myndigheder mv., som udkastet til lovforslag har været i høring hos.

Forsyningstilsynet fremgår ikke af opstillingen af myndigheder, der er blevet hørt.

På Høringsportalen fremgår Forsyningstilsynet på høringslisten under "Øvrige ministerielle parter", dvs. som ministeriel høringspart. Det betyder, at Forsyningstilsynets høringssvar ikke lægges på Høringsportalen, og at høringssvaret ikke sendes til Folketinget sammen med lovforslaget, når/hvis det fremsættes.

Forsyningstilsynet er ikke enig med Nævnenes Hus/Erhvervsministeriet i, at Forsyningstilsynet er ministeriel høringspart. Forsyningstilsynet bør være ekstern høringspart, således at høringssvaret både offentliggøres på Høringsportalen, adresseres i høringsnotatet og oversendes til Folketinget. Baggrunden herfor er, at Forsyningstilsynet på eget ministerområde, Klima-, Energi og Forsyningsministeriet, opfattes som ekstern høringspart.

Det skyldes, at Forsyningstilsynet efter Lov om Forsyningstilsynet har en lovfæstet uafhængighed og derfor ikke er under instruktionsbeføjelse af ministeren. Desuden er det en del af Forsyningstilsynets opgavevaretagelse efter Lov om Forsyningstilsynet, at Forsyningstilsynets erfaringer med administrationen af sektorlovgivningen skal inddrages i administrationen og udviklingen af reguleringen af energiområdet. Derfor bør der også være åbenhed over for interesserede og Folketinget om Forsyningstilsynets høringsvar.

Forsyningstilsynet anmoder på den baggrund Nævnenes Hus/Erhvervsministeriet meddele, hvorvidt dette høringsvar lægges på Høringsportalen og oversendes til Folketinget med henblik på, at Forsyningstilsynet om nødvendigt kan overveje eventuelt selv at offentliggøre høringsvaret på tilsynets hjemmeside.

Med venlig hilsen

Sidsel Thastum Rosenberg
Fuldmægtig, persondataambassadør
Tlf +45 41 71 53 56
stro@forsyningstilsynet.dk

Til Nævnenes Hus

Høringsvar til udkast til lov om Energiklagenævnet

Teknik- og Miljøforvaltningen har gennemgået høringsmaterialet, og har ingen bemærkninger.

Venlig hilsen
Charlotte Korsgaard
Enhedschef

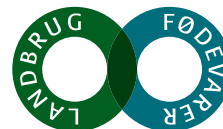
03-10-2024

Sagsnummer I F2
2024 - 19592

Dokumentnummer i F2
160607

Klima og Byudvikling
Njalsgade 13
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

Nævnenes Hus
Toldboden 2,
8800 Viborg
jura@naevneneshus.dk

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk
CVR DK 25 52 95 29

Høringssvar til udkast til lov om Energiklagenævnet

Hej i Nævnenes Hus

Hermed fremsendes høringssvar på ovennævnte fra Landbrug & Fødevarer.

Landbrug & Fødevarer kan principielt støtte, at man samler regulering af Energiklagenævnets virke og sammensætning i en nævnslov. Det bør alt andet lige kunne medføre en mere gennemsigtigt regelsæt og en mere effektiv administration. Vi kan også støtte, at Energiklagenævnets formand skal være dommer. Vi finder det tillige vigtigt, at der også fremadrettet er klare regler for både klageadgang og for procedurer for klagebehandling.

Vi kan støtte, at der fremadrettet bliver mulighed for at have et antal næstformænd, og at disse udpeges efter en aktuel og konkret vurdering. Bestemmelsen om at de skal være dommere, synes vi godt kunne blødes op, så det er en hovedregel, men som kan fraviges i konkrete situationer. Vi finder det også fornuftigt, at antallet af sagkyndige medlemmer bliver fastsat på baggrund af det til enhver tid værende behov i forhold til sagkundskab og sagsmængder. Det er en god fleksibel model.

For os er det vigtigt, at de sagkyndige medlemmer besidder de nødvendige kompetencer i forhold til de enkelte sagsområder. Udover de energimæssige kompetencer er det også vigtigt for os, at der sikres erhvervsmæssige kompetencer. Vi savner dog en præcisering af netop erhvervsmæssige kompetencer.

Der lægges op til, at de nærmere regler for hvilke myndigheder, institutioner og organisationer, der kan indstille sagkyndige medlemmer efterfølgende fastsættes i en bekendtgørelse. Vi forventer selvsagt, at vi som erhvervsorganisation, der repræsenterer både mange energiforbrugere og energiproducenter, bliver hørt i denne proces.

Landbrug & Fødevarer vil gerne forbeholde os muligheden for at vende tilbage med yderligere kommentarer, hvis vi finder behov for dette. Ønskes ovennævnte uddybet er I velkommen til at rette henvendelse til undertegnede.

Med venlig hilsen

Jens Astrup Madsen
Chefkonsulent, Energichef

Klima & Energi

M +45 2724 5722
E JA@lf.dk